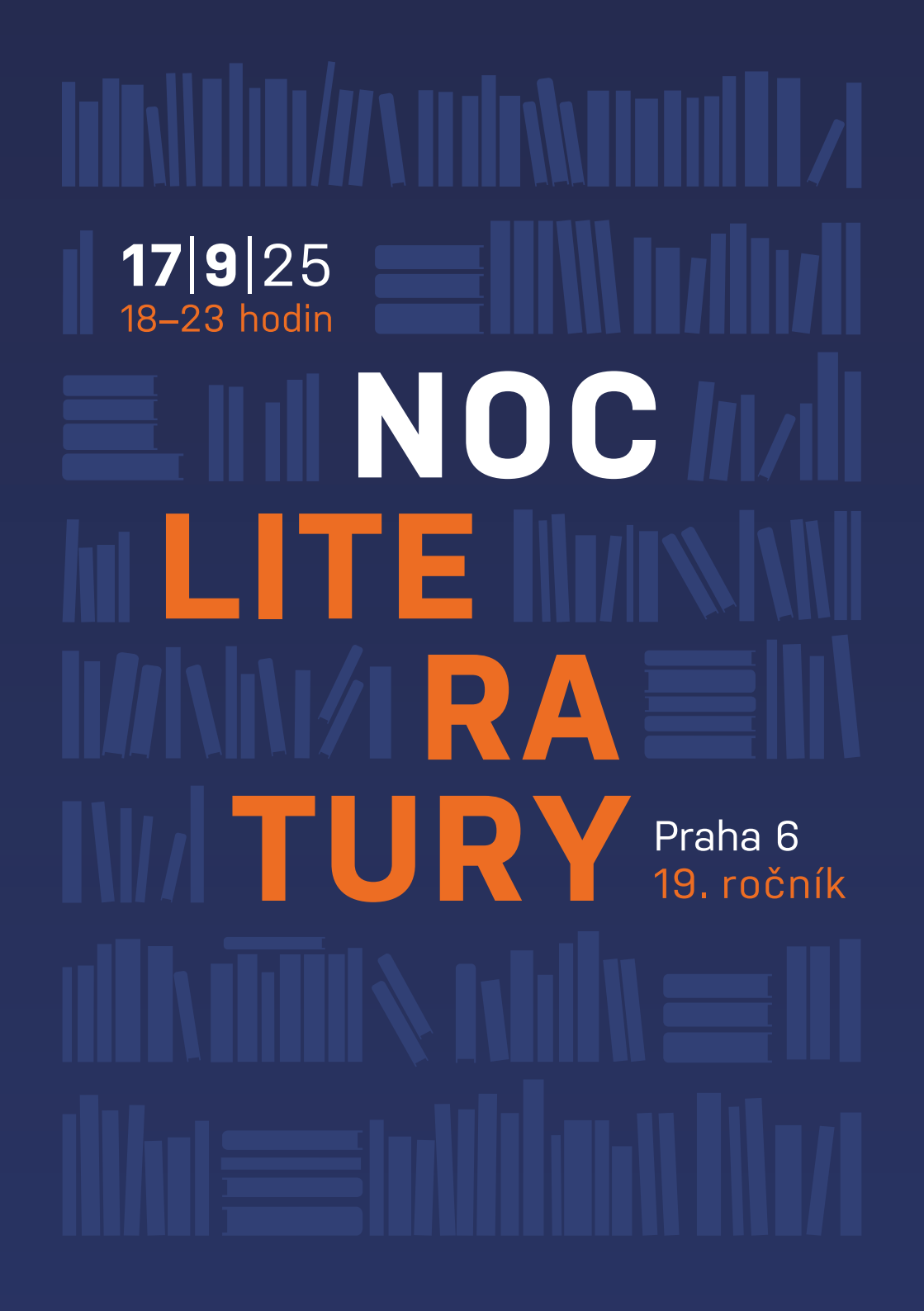

17|9|25

18–23 hodin

NOC

LITE

RA

TURY

Praha 6
19. ročník

NL 25

Noc literatury organizují Česká centra ve spolupráci s EUNIC (Sdružení evropských národních kulturních institutů), zahraničními zastupitelskými úřady v České republice a nakladatelstvím Labyrint.

Noc literatury je literární festival nabízející široké veřejnosti příležitost seznámit se netradičním způsobem s tvorbou současných evropských spisovatelů. Za dobu svého konání představil narůstajícímu publiku mnoho desítek překladových titulů.

Festival pořádají Česká centra od roku 2006. Postupně se k němu připojil Svaz knihovníků a informačních pracovníků (SKIP) a od roku 2013 se Noc literatury koná i v dalších městech České republiky. Ve spolupráci s Českými centry v zahraničí Noc literatury probíhá rovněž v řadě dalších zemí.

NOC LITERATURE 2025

Vážení přátelé,

jsm ráda, že Vás v roce 2025 opět můžeme přivítat na Noci literatury. Za uplynulých devatenáct let se tato akce rozšířila téměř do všech koutů Česka i do mnoha dalších zemí, kde ji ve spolupráci s EUNIC pořádají Česká centra a zastupitelské úřady.

Svým mottem „Kniha jako útočiště“ letošní ročník poukazuje na pocity nejistoty a neklidu, které dnes zažíváme a vnímáme kolem sebe stále silněji. Věřím, že odpovědí na nejistotu však není uzavření se do sebe, ale naopak otevření se – komunitě, lidem, novým výzvám i budoucnosti. Tímto směrem se ubírá i dlouhodobá programová linie Českých center „safer spaces“, která zkoumá roli kultury a umění při vytváření bezpečných prostorů na individuální i kolektivní úrovni.

Rok 2025 je také připomínkou 80 let od konce druhé světové války. Proto pražská Noc literatury letos zamířila do městské části Praha 6 – místa s historií, kterou silně ovlivnily dramatické události 20. století. Jsme proto rádi, že díky Zastoupení Evropské komise v ČR i letos zazní ukázka z ukrajinské literatury, a vítáme hosta Noci literatury 2025 – Jižní Koreu.

Za spolupráci na letošním ročníku patří poděkování všem členům pražského clusteru EUNIC, Zastoupení Evropské komise v ČR, hlavnímu městu Praha, městské části Praha 6, Muzeu literatury, hereckým protagonistům, provozovatelům všech čtecích míst, organizacím zajišťujícím tlumočení do českého znakového jazyka a minikurzy a všem dalším, kteří se na akci podílejí. Díky nim a organizátorům ve více než devadesáti městech v Česku zažijeme opět setkání s literaturou, příběhy a inspirací.

Jitka Pánek Jurková
Generální ředitelka Českých center

Paměť 20. století a její odraz v dnešní Praze 6

V Pelléově ulici, v dnešní Galerii Villa Pellé, sídlil první náčelník štábu československé armády, Francouz a sběratel umění Maurice Pellé, a leckterý z dalších názvů ulic se váže k místům a vojenským osobnostem první světové války (Čs. armády, Národní obrany, Vítězné náměstí, náměstí Svobody, Verdunská, Terronská, Uralská, Kyjevská a mnoho dalších). To proto, že obě sesterské čtvrti mocným tempem rostly ve dvacátých a třicátých letech minulého století a tehdy se sem nastěhovala armáda: generální štáb i ministerstvo obrany tu ostatně sídlí dodnes. Jiné místní názvy se váží ke druhé světové válce (Charlese de Gaulla, Jugoslávských partyzánů, Rooseveltova), k jejím hrdinům a zároveň i obětem nacistické a komunistické bestiality (ulice pojmenovaná podle generála Eliáše, Václavkova ulice, nebo ulice Generála Píky).

Normalizační pomník sovětského maršála Koněva vedení městské části v roce 2020 za známých okolností odstranilo a přemístilo jej z náměstí Interbrigády do depozitáře Muzea paměti 20. století, které otevře příští rok. Dva místopisné názvy dokonce na návrh zastupitelů reflektují aktuální invazi ruských agresorů na Ukrajinu: ulice Ukrajinských hrdinů a most Vitalije Skakuna u Ruské ambasády.

Městská část systematicky přidává do veřejného prostoru modré dodatkové tabulky vysvětlující význam názvů z červených uličních cedulí a zároveň pečuje o paměť 20. století prostřednictvím četných výstav ve veřejném prostoru, bronzových pamětních desek (jsou jich tu vysoké desítky), nebo uměleckých děl připomínajících bojovníky za svobodu na všech frontách (plamen dedikovaný bojovníkům v zahraničních armádách na Vítězném náměstí, pomník zahraničním letcům na náměstí Svobody, pomník výsadkářům v Technické ulici, park štábního kapitána Morávka, lavička Ferdinanda Vaňka před Národní technickou knihovnou).

Městská část Praha 6 a především její nejlidnatější čtvrti Bubeneč a Dejvice jsou pamětí 20. století a fenoménem vojenství i armády mimořádně prodchnuty.

Mgr. Jan Lacina

poslanec PS PČR, radní pro kulturu, sport a bezpečnost MČ Praha 6

Místa a časy tlumočení:

- 15. Nádraží Praha-Dejvice / RAKOUSKO**
Václavkova 169/1 – Masarykův salonek
časy tlumočení: **18:30**, 21:00
- 3. Skleněný palác / DÁNSKO**
náměstí Svobody 728/1
časy tlumočení: **19:30**, 22:00
- 6. Klub a galerie Za školou / ITÁLIE**
Uralská 770/6
časy tlumočení: 18:30, **20:30**
- 10. Muzeum literatury / NĚMECKO**
Pelléova 44/22
časy tlumočení: 19:00, **21:30**
- 8. Vila Lanna / LITVA**
V Sadech 1/1
časy tlumočení: 20:00, **22:30**

Označené časy jsou určeny pro skupinu s doprovodem.

Sraz skupiny s doprovodem:
18:00 před nádražím Praha-Dejvice u sochy TGM.

Změna časů tlumočení vyhrazena.
Pro aktuální informace navštivte
<http://www.nocliteratury.cz/pro-neslyšici> nebo
načtete QR kód na této stránce.

Na tlumočená čtení budou mít přednostní vstup neslyšící návštěvníci.

Prodej knih

ACADEMIA
KNIHKUPECTVÍ

Prodej všech knih, které se čtou na Noci literatury, zajišťuje
knihkupectví Academia ve Skleněném paláci, náměstí Svobody 728/1.

Během Noci literatury platí **na místě sleva 10 %** na všechny tituly.

→ BELGIE

Chris de Stoop: Kniha Daniel

Překlad: Veronika ter Harmsel Havlíková, Argo 2025
Čte: Kryštof Bartoš

V odlehleém koutě země na belgicko-francouzském pomezí shoří statek a na spaleništi je nalezena mrtvola čtyřiaosmdesátiletého sedláka. V následujících týdnech se stáhne smyčka kolem party mladíků – starý Daniel totiž neuhorel, ale byl brutálně ubit. Viníci jsou zatčeni a Danielův synovec Chris souhlasí se zastupováním rodiny u soudu. Je přesvědčený, že je třeba vrátit strýci důstojnost, o kterou svou násilnou smrtí přišel. Vydává se nejen k soudu, ale v prostoru i čase po strýcových stopách. Ve snaze porozumět tomu, kde se v mladých lidech vzala tak neslychaná krutost, se vydává i do jejich životů, do příběhů obyvatel chudé oblasti sužované nezaměstnaností a drogami.

Kavárna Zasekávák. Kavárna s galerijním využitím poskytuje kultivované posezení s nabídkou čerstvé bio kávy či výborného piva a vína. Má krásnou zahrádku ve vnitrobloku, jejíž dominantou je letitá třešeň. Ve sklepním prostoru se nachází bar se starým knihovníkem a pianem. Tento multifunkční prostor je vhodný k mnoha účelům. Konají se v něm nedělní divadelní představení pro děti, filmová promítání, koncerty, přednášky i vinné degustace. Prostor je rovněž možné si pronajmout pro soukromé či firemní akce.

Vlámský novinář a spisovatel **Chris de Stoop** (*1958) na univerzitě v Lovani vystudoval germanistiku a mediální vědy a poté přes 30 let pracoval jako investigativní reportér. Je autorem 14 knih z oblasti beletrie, literatury faktu i děl na pomezí těchto žánrů. Veřejnosti se stal známým díky svému ročnímu tajnému rozkrývání mezinárodní sítě obchodníků s bílým masem. Výsledek svého pátrání vydal ve svém knižním debutu pod názvem *Ze zijn zo lief, meneer* (Jsou tak sladké, pane, 1992). Kniha v několika zemích včetně rodné Belgie podnítila vyšetřování obchodování s lidmi a vytvoření nových právních předpisů.

Tlumočení zajišťuje:

Organizují:

→ Kapacita 30 | WC | občerstvení k zakoupení

→ BULHARSKO

Georgi Gospodinov: Zahradník a smrt

Překlad: David Bernstein, Argo 2025
Čte: Jiří Vyorálek

Ve svém nejnovějším románu se autor vyrovnává se smrtí svého otce. Popisuje jeho odcházení z tohoto světa, boj s nemocí a s bolestí, ale také dny po otcově definitivním odchodu, kdy nic už není stejné jako dřív. Druhou linií románu tvoří obrazy zahrady, o kterou se jeho otec tak výtečně staral. Zahradou život začíná, ale také končí. Gospodinov umí popsat tragické okamžiky s vnímavostí, empatií a soucitem, ale také s nadsázkou a humorem. Jeho text je protkaný laskavostí i popisem kruté reality. A jak jsme již u něj zvyklí, objevují se v románu také esejistické a filozofické momenty, rozjímání o životě, smrti, dětství a smyslu toho všeho.

Villa Pellé. Novorenesanční budova je součástí urbanistického celku reprezentativních vil z konce 19. a začátku 20. století. V letech 1919–1920 zde bydlel její patrně nejslavnější obyvatel, francouzský generál Maurice César Joseph Pellé (1963–1924), velitel francouzské vojenské mise v Československu a později náčelník československého Hlavního štábu branné moci. Dnes je objekt v majetku MČ Praha 6 a galerii provozuje spolek Porte pod značkou Galerie Villa Pellé. Ta se zapsala na kulturní mapu jako místo přinášející kvalitní výstavy významných českých i světových osobností výtvarného umění. Kromě toho nabízí vzdělávací program pro děti a školy.

Georgi Gospodinov (* 1968) patří mezi nejpoulnější a nepřekladanější současné bulharské autory. Píše poezii, prózu i drama. Z prozaické tvorby česky vyšla sbírka povídek *Gaustin neboli Člověk s mnoha jmény* (2004), poté následoval *Přirozený román* (2005), román *Fyzika smutku* (2018) a v roce 2024 *Časokryt*. Právě za poslední jmenovaný román získal Evropskou cenu Strega a jako vůbec první bulharský spisovatel prestižní Mezinárodní Man Bookerovu cenu (2023).

→ DÁNSKO

Stine Pilgaard: Metry za vteřinu

Překlad: Markéta Kliková, Euskaldun 2025
Čte: Beáta Kaňoková

Jaká úskalí může mít nový život mladé rodiny na maloměstě? Jak poznat, že na některé otázky je nejlepší odpovědí ticho? Kniha vypráví příběh mladého páru, který se usadil na venkově v západním Jutsku a snaží se zapadnout do místní komunity. Autorka svým laskavým a zároveň kousavým stylem portrétuje naše opětovně selhávající snahy o vzájemné porozumění. Její román nám tak s humorem, a přesto naléhavě, odhaluje zákoutí naší lidskosti.

Skleněný palác byl postaven v letech 1936–1937 podle návrhu architekta Richarda Podzemného jako nájemní dům pro Zemskou banku ve stylu funkcionalismu. Na vnitřní výzdobě se podíleli tvůrci vzeší z Uměleckoprůmyslové školy v Praze. Objekt je chráněnou kulturní památkou a jeho vlastníkem je MČ Praha 6. V přízemí se nachází obřadní síň a výstavní prostory Galerie Skleňák, jejíž název vychází ze zlidovělého označení paláce. Při pravidelných výstavách je zde na fotografiích prezentována zejména historická a současná architektura, urbanismus nebo územní rozvoj a městské plánování s vazbou na umění a design ve veřejném prostoru.

Stine Pilgaard (* 1984) vystudovala Kodaňskou univerzitu a Dánskou akademii tvůrčího psaní. Píše na pomezí autobiografie a fikce a za svůj osobitý styl získala od prvotiny *Min mor siger* (Moje máma říká) z roku 2012 několik literárních cen. Zatím poslední román *Metry za vteřinu* získal v roce 2020 cenu knihkupců Zlatý vavřínek a o tři roky později se dočkal také filmové adaptace.

→ Čtení v 19:30 a 22:00 jsou přednostně určena pro neslyšící návštěvníky.

PRODEJ KNIH, KTERÉ SE ČTOU NA NOCI LITERATURY – ZAJIŠŤUJE KNIHKUPECTVÍ ACADEMIA

04

Kafkárna – Centrum pro umění a ekologii Buštěhradská 2, Střešovice

www.umprum.cz/cs/web/o-umprum/udrzitelnost/kafkarna

→ FRANCIE

Constance Debré: Love Me Tender

Překlad: Petra Zikmundová, Tranzit 2025

Čte: Tereza Dočkalová

Love Me Tender je radikální dílo vykreslující hledání nové identity skrze ztrátu a o-svobozující životní transformaci. Zachycuje okolnosti přerodu hrdinky beze jména, která odchází od své rodiny, kariéry, vysokých příjmů i životního stylu, aby se mohla věnovat psaní knih a bez závazků střídát partnerky. Během soudního řízení o střídavou péči o syna musí čelit odsudkům a tlaku včetně homofobních útoků ze strany bývalého manžela. Způsob vyprávění, inspirovaný francouzským právním jazykem, je chladný a úsporný, ať už autorka popisuje dramatické a emocionálně vypjaté události, nebo intimní úvahy o nesvazujících formách lásky a rodiny.

Kafkárna je sto let starý sochařský ateliér, který vznikl pro Bohumila Kafku (1878–1942) a jeho monumentální realizace, především sochu Jana Žižky na pražský Vítkov. Původně dočasná dřevostavba je dodnes téměř v původním stavu, drobné úpravy se prováděly v padesátých letech, kdy v ateliéru vznikala model Stalina pomníku na Letnou. V období normalizace v Kafkárně působili kamenosochaři. Po roce 1989 získal Kurt Gebauer ateliér pro UMPRUM a využívají ho především studenti sochařství. Ateliér sochařství začal prostor postupně otevírat veřejnosti a nabízet program, ve kterém se prolíná ekologie s uměním.

Constance Debré (* 1972) řadu let působila jako soudní obhájce a zároveň spolupracovala s Legislativní komisí dolní komory francouzského parlamentu. V roce 2015 svou právnickou kariéru radikálně ukončila, prošla coming outem a začala se naplno věnovat literatuře. *Love Me Tender* (2019) tvoří spolu s románem *Playboy* (2017) a *Nom* (Jméno, 2022) volnou trilogii, kterou se v Paříži žijící autorka úspěšně etablovala jako spisovatelka.

05

Kulturní centrum Klubovna Generála Píky, Dejvice

www.klubovna.povalec.cz

→ IRSKO

Sally Rooneyová: Intermezzo

Překlad: Anna Štádlerová, Argo 2024

Čte: Denis Šafařík

Mimo to, že jsou bratři, toho nemají příliš společného. Peterovi je přes třicet a v Dublinu úspěšně pracuje jako právník. Po otcově smrti však neusne bez prášků a přes hlavu mu přerůstá i vztah se dvěma velmi odlišnými ženami – jeho první láskou Sylvii, k níž pořád něco cítí, a vysokoškolačkou Naomi, které je celý svět k smíchu. Ivan je dvaadvacetiletý šachista, jenž se nonšalantnímu staršímu bratrovi nepodobá ani trochu. Krátce po ztrátě otce se Ivan seznámí s Margaret, o několik let starší ženou, a rychle spolu naváží intenzivní vztah. Pro truchlící bratry nastává nové mezidobí. Čas touhy, beznaděje i nenadálých možností, během něhož dostanou šanci zjistit, kolik jejich život unese, aniž by se docela rozpadl.

Klubovna je kulturní a komunitní centrum, které se postupem času stalo nedílnou součástí pražské kulturní mapy. Hlavní programovou náplň tvoří koncerty, od mladých pražských kapel po zahraniční hosty, pravidelné filmové a divadelní večery, ale také workshopy, přednášky, diskuze a benefiční akce. Samozřejmostí je i plně vybavený bar s tankovým pivem. Rozlehlá zahrada poskytuje široký prostor pro trávení volného času. K zapůjčení jsou deskové hry a na zahradě je k dispozici pingpongový stůl. Pro děti je zde skluzavka s prolézačkou a pískoviště. V letní sezóně si návštěvníci mohou vychutnat filmové projekce v letním kině.

Sally Rooneyová (* 1991) vystudovala anglistiku na dublinské Trinity College, během studií se věnovala i politologii a debatním soutěžím. Tyto zkušenosti využila ve svém debutovém románu *Rozhovory s přáteli* (2017, č. 2019), z nějž se zakrátko po vydání stal neočekávaný bestseller a který autorku katapultoval mezi nejuznávanější současné anglofonní autory. Ještě větší úspěch u kritiky i čtenářů pak zaznamenal její druhý román *Normální lidi* (2018, č. 2020). Na popularitě oběma knihám přidala i jejich zdařilá televizní adaptace. Česky v roce 2022 vyšel také román *Kdepak jsi, krásný světe*.

→ Kapacita 30 | WC

→ Kapacita 50 | WC | občerstvení k zakoupení

→ ITÁLIE

Francesca Giannone: Listonoška

Překlad: Pavla Přívozníková, Olga Čaplyginová,
Metafora 2025
Čte: Elizaveta Maximová

Jižní Itálie, červen 1934. V Lizzanellu, městečku s několika tisíci obyvatel, zastaví na hlavním náměstí autobus, z nějž vystoupí mladý pár – jižan Carlo, šťastný, že se vrací domů, a jeho manželka Anna pocházející ze severu, plná obav a nejistoty. O rok později se Anna přihlásí do výběrového řízení místního poštovního úřadu a stane se zde vůbec první listonoškou. Ženy se od ní odvracejí, muži se posmívají. Ale Anna se postupně stane neviditelnou nití spojující místní obyvatele. Přesto celých třicet let zůstává „cizinkou“, tou divnou, která naplno říká, co si myslí. Hrdou a nezkrotnou, která se nikdy nepodřídí nepsaným zákonům, jimiž jsou zdejší ženy spoutané.

Klub a galerie Za školou. Autorská čtení, hudba, galerie, a hlavně mezigenerační a kulturní propojení s citem pro místní komunitu i jedinečnou atmosféru Bubeneče. Klub Za školou je otevřeným místem: dává příležitost mladým tvůrcům a přináší i vystoupení renomovaných umělců. Spolupracuje například s webem nedelnichvilkapoezie.cz, konají se zde večery Poezie Za školou. K pilířům programu patří koncerty, uvedení nových knih a básnických sbírek, autorská čtení či večery romské hudby. Přibyla také nově vznikající divadelní scéna. Za krásnými okny výlohy je malý bar, nad kterým občas zazáří socha Republika od Kurta Gebauera, a po schodech dolů, přes čítárnu, se ocitnete v útulném sále. Cestou si můžete prohlédnout aktuální výstavu.

Francesca Giannone (* 1982) pochází z jihoitalského městečka Lizzanella. Vystudovala komunikační vědy a posléze navštěvovala Centrum experimentální kinematografie (CSC) v Římě, nejstarší evropskou filmovou školu. Její debut, román *Listonoška*, zaznamenal brzy po vydání neuvěřitelný úspěch – stal se nejprodávanějším italským románem roku 2023. V současnosti autorka žije v Miláně, ale a doufá, že se jednoho dne vrátí na rodný jih.

→ Čtení v 18:30 a 20:30 jsou
přednostně určena pro neslyšící
návštěvníky.

→ JIŽNÍ KOREA NA POZVÁNÍ NOCI LITERATURY 2025

Han Kang: Neloučím se navždy

Překlad: Petra Ben-Ari, Odeon 2025
Čte: Lenka Krobotová

Román inspirovaný skutečnými událostmi se vrací k počátkům Korejské republiky, k masakrům, které se odehrály po krvavém potlačení povstání na ostrově Čedžu v letech 1948–1949. Mladé spisovatelce Kjongha jednoho zimního dne zavolá kamarádka Inson, která se ocitla v nemocnici v Soulu. Poprosí ji, aby zajela do jejího rodného domu na ostrov Čedžu a postarala se tam o papouška. Když se Kjongha navzdory silné sněhové bouři dostane do horské vesnice, odhalí tam bolestnou historii Insoniny rodiny poznamenané Čedžuským povstáním. Děj se vrací zpět v čase prostřednictvím vzpomínek, záznamů a dalších materiálů, které po celý život shromažďovala Insonina matka v marném pátrání po svém zmizelém bratrovi.

Galerie P+P Kobyłka. Působná umělecká galerie se střešní terasou působí ve Střešovicích od roku 2001. Galerie se zaměřuje na restaurování a prodej starožitných uměleckých předmětů a pořádání výstav a koncertů. Za léta své existence zde majitelé uspořádali celou řadu autor-ských výstav. Pravidelně zde svá výtvarná díla vystavuje světoznámý trumpetista Laco Déczi, blízký přítel majitele galerie, akademického malíře Pavla Kobyšky.

Jihokorejská prozaička **Han Kang** (* 1970) pochází ze spisovatelské rodiny. Vystudovala korejskou literaturu, začínala s poezií a povídkami, později se začala věnovat románům. Knižně debutovala v roce 1995. Její první prózou přeloženou do angličtiny byla *Vegetariánka* (2007, č. 2017), za níž získala Mezinárodní Man Bookerovu cenu. V této knize, stejně jako v románu *Kde kvete tráva* (2014, č. 2018), autorka zkoumá podstatu zla v lidské přirozenosti i otázku nevyhnutelnosti násilí. Česky dále vyšla meditativně laděná *Bílá kniha* (2019). Od roku 2024 je nositelkou Nobelovy ceny za literaturu, a stala se tak teprve druhým korejským nobelistou vůbec.

→ LITVA

Dalia Grinkevičiūtė: Litevci u moře Laptėvų

Překlad: Anna Sedláčková, Inese Pintāne, Argo 2025
Čte: Simona Babčáková

Působivé memoáry litevské lékařky, která přežila sovětský gulag, pocházejí z různých časových období. První část tvoří zápisky z vyhnanství na Sibiři. To, že je vypravěčkou dívka na prahu dospělosti, ještě zvyšuje jejich drásavost a zdůrazňuje nepochopitelnou krutost sovětského režimu. Ovšem ani další část memoárů, popisující její zážitky z lékařské praxe i všedního života v Kaunasu v šedesátých a sedmdesátých letech, není povzbudivým čtením – dusivá atmosféra neustálého kádrování, sledování a pronásledování obklopovala autorku až do konce života. O to obdivuhodnější je, že navzdory nebezpečí vytrvala ve svém úsilí a přinesla světu svědectví nejen o tragické historii litevského národa ve 20. století, ale také o nezlomnosti vlastního ducha.

Novorenesanční **vila Lanna** ve stylu italského předměstského domu pochází z konce 19. století a patří k nejvýznamnějším stavbám tohoto stylu ve střední Evropě. Pro svou rodinu a umělecké sbírky ji dal postavit podnikatel, sběratel umění a mecenáš Vojtěch Lanna ml. (1836–1909) a využíval ji především jako letní rezidenci. Interiér vily je bohatě zdoben romantickými malbami s výjevy z řecké a římské mytologie i alegorickými scénami. Dnes je vila reprezentačním objektem Akademie věd České republiky. Slouží především ke slavnostním účelům, pořádání vědeckých konferencí i kulturních akcí a je rovněž využívána jako hotel.

→ Čtení v 20:00 a 22:30 jsou přednostně určena pro neslyšící návštěvníky.

Dalia Grinkevičiūtė (1927–1987) se narodila v litevském Kaunasu. Po sovětské okupaci pobaltských zemí, ke které došlo v červnu 1940, byla i s rodinou deportována na Sibiř. Do 10 000 kilometrů vzdáleného Trofimovsku u břehů ledového moře Laptėvų. V roce 1949 se jí podařilo uprchnout a dostat se zpátky do Kaunasu. Rok se skrývala u příbuzných a přátel, potom však byla uvězněna a posléze znovu deportována na Sibiř, tentokrát do Jakutsku. Když po Stalinově smrti došlo k uvolnění poměrů, směla vystudovat medicínu a konečně se vrátit do Litvy. Od útlého mládí si zapisovala své zážitky, což bylo ovšem vzhledem k jejich povaze nebezpečné. Proto některé záznamy zakopala na zahradě, kde se našly až po její smrti.

→ MAĎARSKO

Zsolt Kácsor: Cikánský Mojžíš

Překlad: Robert Svoboda, Protimlucv 2025
Čte: Filip Kaňkovský

Román *Cikánský Mojžíš* je v současné maďarské literatuře projektem, který nemá obdoby. Jeho hlavním hrdinou je kriminálník romského původu závislý na drogách. Pod vlivem halucinací způsobených omamnými látkami a četbou náboženské literatury nabude přesvědčení, že je novým Mojžíšem, a vyvolá vězeňskou vzpouru s cílem zavést maďarskou romskou komunitu do indické pravlasti. Kniha je mimořádně zdařilou parodií obrazů světa malovaných samozvanými proroky, hospodskými mudrlanty, ne zcela normálními zakladateli podivných církví, ale zároveň je i hrdinským eposem obráceným naruby – naléhavým voláním o pomoc pro všechny menšiny a lidi na útěku.

Malá vila. Obytný dům se zahradou byl vystavěn v první čtvrtině 20. století. V roce 2006 získal tuto nemovitost, tzv. Malou vilu, Památník národního písemnictví a roku 2011 sem přesídlilo oddělení prezentace sbírky, které organizuje výstavní činnost instituce, doprovodné programy a propagaci. Přízemí je určeno k pořádání příležitostných výstav komorního rázu a edukačních kurzů. Veřejnost může využívat i přilehlou zahradu, která budovu propojuje s Muzeem literatury v Petschkově vile.

Zsolt Kácsor (* 1972) patří k nejvýznamnějším současným maďarským spisovatelům, a to v neposlední řadě kvůli pozoruhodné citlivosti, kterou projevuje vůči společenským otázkám. Již dobrá tři desetiletí pravidelně publikuje články a texty na nejvýznamnějších fórech týkajících se veřejného života. Vydal šest románů. Impulzem k napsání toho zatím posledního, *Cikánský Mojžíš* (2020), byla série vražd Romů, která šokovala maďarské veřejné mínění v letech 2008–2009.

→ NĚMECKO

Elena Fischerová: Paradise Garden

Překlad: Kateřina Klabanová, Prostor 2025
Čte: Anna Kameníková

Čtrnáctiletá Billie žije celkem spokojeně s matkou Marikou v paneláku na kraji města. Mari-ka dceři leccos tají, a i když občas vyletí, je pro Billie tou nejlepší mámou na světě. Sice nakupují v diskontu a berou zavděk věcmi z druhé ruky, ale pro Billie je to normální, žijí tak všichni v jejím okolí. Jak vypadá život na vyšší noze, ví jen od spolužačky Ley. Obě kamarád-ky rády sní. Ale zatímco Lee se sny většinou plní, Billie si musí často vystačit s málem, s touhou a fantazií. Chce vidět moře a stát se spisovatelkou. A najednou se jí díky výhře v rozhlasové soutěži má největší sen splnit – poprvé pojedje na dovolenou. Jenže nenadálý příjezd maďarské babičky a následná tragédie všechno změní...

Muzeum literatury sídlí v jedné ze tří bube-nečských vil bankéřské a průmyslnické rodiny Petschků. Vila ze třicátých let 20. století před-stavuje ukázkou eklektického slohu. V roce 2006 dům a související pozemek převzal Památník národního písemnictví a pro veřejnost byl objekt jako Muzeum literatury zpřístupněn v roce 2022. V přízemí a v suterénu se nachází dlouhodobá výstava moderní české literatury a prostory pro příležitostné výstavy. Součástí vily jsou progra-mový sál, literární kavárna, studovny, depozitář a odborná pracoviště. Muzeum je jediné svého druhu v Česku.

Německá spisovatelka **Elena Fischerová** (* 1987) pochází z Mohuče, kde žije se svou rodinou a kde také vystudovala srovnávací literaturu a filmovou vědu. Její debutový román *Paradise Garden* získal mnohá ocenění, mimo jiné byl v roce 2023 nomi-nován na Německou knižní cenu.

→ Čtení v 19:00 a 21:30 jsou
přednostně určena pro neslyšící
návštěvníky.

→ NIZOZEMSKO

Jente Posthuma: Na co radši nemyslím

Překlad: Blanka Konečná, Vyšehrad 2025
Čte: Agáta Kryštůfková

Bratr a sestra. Dvojčata. On má dvě kočky, ona obsedantně sbírá svetry. Oba zbožňují New York a mají plán: v osmadvaceti se tam spolu přestěhují. Spojení, které mezi nimi existuje, je silnější než smrt – nebo si to aspoň myslela. Když se jí bratr začne odcizovat a jejich někdejší blízkost jí protéká mezi prsty, pořád ještě věří, že si k sobě znovu najdou cestu. Ale pak to přijde: sebevražda. Proč si jeho problémů nevšimla dřív? Rozuměla vůbec někdy jeho vnitřnímu světu? A dokáže teď žít bez něj?

Rezidence nizozemského velvyslanectví. Histo-ricky cenná patrová novorenesanční vila pochází z roku 1889. V ulici, která za svůj současný název vděčí přednímu českému impresionistovi a žáku Julia Mařáka – Antonínu Slavičkovi, sousedí s dal-šími cennými realizacemi českých architektů přelo-mu 19. a 20. století. V roce 1914 si nová majitel-ka nechala zřídit podkroví nad hlavním průčelím a upravit verandu na zadní fasádě. V roce 1939 byla vila zkonfiskována a během protektorátu sloužila německé státní policii. Po válce přešla do rukou města. V roce 1956 byla předána správě diplomatického servisu a je pronajímána Velvysla-nectví Nizozemského království – od roku 1960 slouží jako rezidence nizozemského velvyslance v Praze.

Jente Posthuma (* 1974) je nizozemská spiso-vatelka a novinářka. Knižně debutovala v roce 2016. Její druhá kniha, *Na co radši nemyslím*, vydaná v roce 2020, byla zařazena do užšího výběru Evropské ceny za literaturu a její anglický překlad z roku 2023 získal nominaci na Mezi-národní Man Bookerovu cenu. V témže roce vyda-la svou třetí knihu, jež se zabývá zobrazováním žen v nizozemských pověstech. Žije v Amsterda-mu.

→ NORSKO

Oliver Lovrenski: Když nám bylo mív

Překlad: Václav Křenek, Paseka 2024

Čte: Josef Trojan

Jsou mladí, plní úzkosti, prášků, naděje a lásky. S rodiči si nerozumí, policajty nenávidí a sociálka selhává. Ivorovi a jeho nejlepším kamarádům Marcovi, Jonasovi a Arjanovi je šestnáct let, žijí uprostřed Osla a propadají se stále hlouběji do světa drog, násilí a kriminality. Touhu po ztraceném pocitu bezpečí se snaží uspokojit dealováním měkkých drog. Nedostatečné začlenění do společnosti jim nahrazuje bratrská sounáležitost a upřímná snaha nezklamat poslední rodinné příslušníky, kteří se k nim ještě neobrátili zády. Intenzivní a syrový román je psaný podmanivě rytmickým jazykem, který je blízký rapu stejně jako motivy, které se v něm objevují.

Písecká brána je významná barokní památka z 18. století, postavená jako součást Mariánských hradeb stavitelem Kryštofem Dientzenhoferem (1655–1722). Když bylo v roce 1860 rozhodnuto hradbu zrušit, Písecká brána byla zachována, ale opevnění v jejím okolí bylo zbouráno. Dnes je Písecká brána jednou ze čtyř dochovaných pražských bran novověkého opevnění. Zbylé tři brány – Tábořská, Leopoldova a Chotkova (Cihelná) – se nacházejí v areálu Vyšehradu. Písecká brána prošla dvěma rekonstrukcemi, dnes funguje jako kulturní centrum s kavárnou. Konají se zde výstavy, koncerty, společenské akce, svatby, přednášky, velikonoční a vánoční oslavy, akce pro děti a seniory...

Oliver Lovrenski (*2003) je norský spisovatel s chorvatskými kořeny, který vyrostl v Oslu. V roce 2023 debutoval románem, jenž je označován jako norský *Trainspotting* a za který získal jako vůbec nejmladší autor Cenu norských knihkupců.

→ POLSKO

Wiesław Myśliwski: Ucho jehly

Překlad: Lenka Kuhar Daňhelová, Havran 2024

Čte: Viktor Dvořák

Jaké to je potkat sám sebe mladého? Nebo poznat své starší já? A spojuje je vůbec něco? Ve vyprávění se protínají dvě perspektivy: životní cesta mladého hrdiny a pohled člověka, který už ví, kam se jeho osud bude ubírat. Ve hře různých časových rovin se ocitají vedle sebe události vzdálené mnoho let. Jejich srovnání mění vyznění toho, co se stalo. Největší prohra se může stát nejdůležitější zkušeností. A plány ohledně vlastní budoucnosti korigují „velké dějiny“, na které nemáme vliv. Ve svém zatím posledním románu se autor vrací do rodné Sandoměře – název románu odkazuje k úzkému otvoru ve tvaru ucha jehly, brance v obranných zdech města, kde se dva lidé, když chtějí projít najednou, musí přitisknout k sobě.

Kufřík Jiřího Suchého a Jitky Molavcové je výstavní síňka malá prostorem, ale bohatá obsahem. Návštěvník zde nenajde přehled historie divadla, ale uvidí desítky drobností či kuriozit a pošetilostí, které k Semaforu patří. Vystavené předměty mají různé rozměry a zajímavé a vtipné popisky. Letošní neuvěřitelnou šedesátou šestou sezonu Semaforu možná mapují lépe než cokoliv jiného. Součástí síňky je i malé kino, ve kterém se mohou promítat méně známé nebo úplně neznámé filmy či záznamy představení z historie Semaforu a společnosti Perplex.

Prozaik, dramatik, scenárista a jeden z žijících polských klasiků **Wiesław Myśliwski** (* 1932) literárně debutoval v roce 1962. Lze jej bez nadsázky nazvat kronikářem 20. století: středobodem jeho prozaického světa je nejčastěji životní cesta hrdiny, kterou zásadně ovlivňují dramatické střeoevropské dějiny. Mezi jeho klíčová díla patří romány *Na kameni kámen* (1984, č. 1986), *Traktát o louskání fazolí* (2006, č. 2010) a *Obzor* (1996, č. 2000), oba poslední oceněné literární cenou Nike. Vedle nositelky Nobelovy ceny za literaturu Olgy Tokarczukové je jediným spisovatelem, kterému se podařilo tuto prestižní polskou literární cenu získat dvakrát.

→ PORTUGALSKO

**Rui Zink:
Instalace strachu**

Překlad: Martina Čáslavská, Bourdon 2024

Čte: Erika Stárková

Strach je hybatelem moci. Tak proč ho nenainstalovat lidem doma jako kabelovku? U dveří zazvoní zvonek. Dva muži čekající na druhé straně jsou technici. Nezvaní návštěvníci vtrhnou do bytu a spustí znepokojivé představení: střídavě vykreslují hrůzný obraz zla naší doby plné epidemií, přírodních katastrof, bídy, války, mučení a terorismu. Svůj výklad přikrášlují děsivými historkami, které hrají na primární strachy člověka – strach z druhých, nemoci nebo šílenství. Postupně vytvářejí atmosféru rostoucího napětí a vtahují hrdinku spolu se čtenářem do svého paranoidního blouznění. Román je důmyslným podobenstvím o lidské společnosti, kterou bylo odjakživa nejsnazší ovládat pomocí strachu.

Laboratoř vysokých napětí je specializované pracoviště určené pro výuku a výzkum elektrických jevů a testování zařízení v oblasti vysokého napětí. Provádějí se zde zkoušky izolačních systémů, měření přepětí, diagnostika částečných výbojů a výzkum materiálů používaných v energetice, například u transformátorů a rozvodů. Studenti a vědci tu mohou provádět experimenty, které pomáhají zlepšit bezpečnost a spolehlivost elektrických sítí. Laboratoř je součástí výuky oboru elektroenergetiky a hraje významnou roli ve vývoji a inovaci v oblasti vysokonapěťových technologií.

Rui Zink (* 1961) je autorem mnoha rozmanitých děl, od románů po komiksy, eseje a dětskou literaturu. Jeho dílo bylo přeloženo do řady světových jazyků a bylo oceněno v Portugalsku i v zahraničí. Mimo jiné cenou European Utopiales na stejnojmenném mezinárodním festivalu science-fiction v Nantes, kterou získal za francouzské vydání *Instalace strachu* v roce 2017.

→ RAKOUSKO

**Johanna Sebauerová:
Mizíme**

Překlad: Michaela Škultéty, Prostor 2025

Čte: Vanda Hybnerová

Nincshof, malá vesnice na rakousko-maďarském pomezí, by měla být zapomenuta. Takový je plán tří mužů, kteří chtějí utéct realitě hektické moderní doby. Když o nich nikdo nebude vědět, mohou žít po svém a v klidu. O pomoc se svým plánem se rozhodnou požádat Ernu Rohdieblovou, starou dámu, která má svobodu v krvi. Erna za svůj dlouhý život málokdy slyšela bláznivější nápad, ale nakonec ji přemůže zvědavost. Večer co večer ji trojice mužů navštívuje a nad sendviči se slaninou a fíkovou pálenkou spřádají společné plány. Odstraňují cedule s názvy ulic, ruší místní akce, odhánějí otravné cykloturisty. Zdá se, že všechno jde jako po másle. Dokud se ovšem v Nincshofu nečekaně objeví narušitelé z města...

Železniční stanice Praha-Dejvice byla postavena roku 1831. Za první republiky nádraží využíval prezident T. G. Masaryk pro cesty do lánského zámku. Z původní čekárny pro 1. třídu nechal vybudovat **prezidentský salónek** s příjezdovou rampou a samostatným nástupištěm. Další prezidenti salónek nevyužívali a do Lána jezdili autem. Počátkem šedesátých let 20. století byl přestavěn v budovatelském duchu a až do roku 2008, kdy byla ukončena nákladná rekonstrukce celého nádraží, zůstal veřejnosti nepřístupný. V zrekonstruovaném salónku se konají výstavy, prezentace, přednášky a společenské akce. Ve stanici zůstal také protiletectký kryt z druhé světové války.

Johanna Sebauerová (* 1988) vyrostla v rakouské pohraniční oblasti Burgenland. Na vídeňské univerzitě vystudovala politologii a později studovala žurnalistiku v Dánsku, Chile a Hamburku, kam se roku 2013 přestěhovala. O deset let později vydala román *Nincshof* (česky *Mizíme*) o stejnojmenné fiktivní vesnici v Burgenlandu, jejíž název je odvozen od maďarského slova „nincs“, což znamená „nic“.

→ Čtení v 18:30 a 21:00 jsou přednostně určena pro neslyšící návštěvníky.

→ ROMSKÁ LITERATURA

**Kiba Lumberg:
Černý motýl**

Překlad: Viola Parente-Čapková, Kher 2024

Čte: Ivana Uhlířová

Memesa je malá romská dívka, která v rodném Finsku pozorně pozoruje svět kolem sebe a hodně věcí se jí nelíbí. V jejím okolí ženy slouží mužům, nemají žádná práva a jako běžnou součást života přijímají i časté bití. Zatím je ještě dítě, ale rychle dospívá a bude se muset rozhodnout, jestli navlékne těžkou sametovou sukni připomínající černého motýla a přijme svou roli, čímž se jí uzavře cesta ke vzdělání, svobodě i osobnímu štěstí – anebo opustí vše, co doposud znala...

Bílková vila. Secesní vilu s prvky symbolismu vystavěl František Bílek (1872–1941) roku 1911 jako svůj ateliérový dům. Ačkoliv byl zejména sochař a grafik, cítil potřebu utvářet celá prostředí, ve kterých by jeho díla naplňovala své poslání spiritualizace lidského života. Unikátní architektura i interiér jsou inspirovány přírodními motivy a duchovní symbolikou. Od roku 1963 je Bílkova vila spravována Galerií hlavního města Prahy (GHMP). V nově otevřené stálé expozici jsou zde, kromě původního vybavení interiéru, prezentována Bílkova díla z jeho vrcholného tvůrčího období.

Kiba Lumberg (*1956) je finská výtvarnice, spisovatelka a lidskoprávní aktivistka romského původu. Ve svém díle často čerpá z dětství stráveného uvnitř ultrakonzervativní romské komunity, ze které ve třinácti letech za dramatických okolností uprchla. Později v Helsinkách vystudovala hudbu a výtvarné umění. Poprvé na sebe upozornila scénářem k televizní minisérii z romského prostředí *Tmavá a zářivá krev* (1997). Kritikou patriarchátu v uzavřené domovské kultuře, jakož i otevřenou lesbickou orientací si vysloužila status odpadlíka a bylo jí dokonce usilováno o život. Její instalace *Černý motýl* se stala symbolem prvního romského pavilonu na Benátském bienále v roce 2007.

→ SLOVENSKO

**Ivana Gibová:
Babička©, Vlna 2023**

Čte: Tomáš Dianiška

Hlavními postavami tohoto příběhu jsou despotická babička, submisivní matka, otec alkoholik, bratr s lehkou mozkovou dysfunkcí a vzdorovitá vnučka Magda. Jde o nepřetržitý a vta-hující hyperbolický proud řeči o Magdině životě, její rodině, spolužácích ze školy i přátelích v prostředí maloměstského sídliště. Záměrným copyrightovým dodatkem ©, vymezujícím se vůči proslulému dílu Boženy Němcové, autorka upozorňuje, že nejde o žádné idylické vzpomínání. Na přetřes přicházejí rodinné animozity, stáří i nemoci, drsné dospívání, obava z opouštění, ale i touha po odpuštění a hledání vlastní životní cesty.

Institut intermédií je mezinárodní výzkumné a tvůrčí zázemí, které propojuje technologie a umění. Jako společné pracoviště Českého vysokého učení technického a Akademie múzických umění v Praze je aktivní součástí české i mezinárodní umělecko-technologické scény. Slouží jako kreativní laboratoř pro studenty, pedagogy a výzkumníky z technických, uměleckých i humanitních oborů a poskytuje jim prostor k experimentování. Podporuje spolupráci v oblastech interaktivních médií, virtuální reality, audiovizuálních instalací a dalších moderních technologií.

Ivana Gibová (* 1985) vystudovala slovenský jazyk a literaturu na Prešovské univerzitě. Debutovala sbírkou povídek *Usadenina* (2013), po níž následovaly prozaické knihy *Bordelina* (2014) a *Barbora, boch & katarzia* (2016, č. 2018). Za posledně jmenovanou prózu byla v roce 2017 nominována na cenu Anasoft litera. Nominaci na tuto cenu získala také s knihou *Eklektik Bastard* v roce 2021 a v roce 2023 rovněž s prózou *Babička©* (č. 2025), která následně Anasoft literu vyhrála. Za tentýž titul získala autorka také Cenu Nadácie Tatry banky za umění 2024.

→ SLOVINSKO

Drago Jančar: A láska samotná

Překlad: Aleš Kozár, Kniha Zlín 2023
Čte: Vladimír Polívka

Píše se rok 1941. Slovinský Maribor je po okupaci německými vojsky připojen ke Třetí říši a přejmenován na Marburg and der Drau. Sousedí a rodiny jsou od sebe násilně odtrženi a v okolních horách se organizuje hnutí odporu. Mladá a pohledná Sonja potkává náhodně na ulici starého rodinného známého, který ji kdysi zachránil, když zapadla při lyžování do sněhu. Tehdy mu říkala Ludek, nyní je z něj ale přísný německý důstojník SS Ludwig Mischkolnig, který s ní jedná odměřeně. Sonja má ovšem na srdci něco, s čím by jí mohl pomoci... Co všechno bude ale za tu službu ochotná obětovat?

Villa P651. Prvorepubliková vila z roku 1928 byla před válkou místem významných setkání. Životy jejích původních majitelů však tvrdě poznamenala druhá světová válka: rodina Běhalova stihla odejít do USA, kde se usadila, rodina Fejérova však bohužel zahynula. Během války vilu obsadila armáda a po jejím konci byla budova rozdělena na byty a sloužila i jako sídlo arcibiskupa České pravoslavné církve. Vnučce původních majitelů se podařilo vilu zrestituovat a rozhodla se navázat na původní myšlenku svých prarodičů – obnovit tradici pražských salonů a využít tak vilu k setkávání lidí z různých kulturních a společenských kruhů.

Drago Jančar (* 1948) je významný slovinský autor. Narodil se v Mariboru, kde také vystudoval práva. V současnosti žije v Lublani a žíví se jako novinář, dramatik, scenárista a spisovatel na volné noze. Od roku 1995 je mimořádným členem Slovinské akademie věd. Jeho romány, eseje, hry a povídky byly přeloženy do mnoha jazyků. Získal několik slovinských a mezinárodních ocenění. Je také laureátem Evropské ceny za literaturu a čtyřnásobným držitelem nejvýznamnějšího slovinského literárního ocenění Kersnikovy ceny. Česky vyšly knihy *Galejník* (1978), *Polární záře* (1984), *Kateřina, páv a jezuita* (2000) a *Dnes v noci jsem ji viděl* (2018).

→ ŠPANĚLSKO

Manuel Vilas: Mezi námi

Překlad: Vít Kazmar, Beta 2024
Čte: Gabriela Míčová

Irene věří, že prožila to nejdokonalejší manželství. Roky absolutního odevzdání a vášně, tak si vybavuje svůj vztah se zesnulým mužem Marcelem. Jejich propojení oslňovalo a uvádělo v úžas: byla to dvojice, kde žil jeden pro druhého, jako by každý den byl jejich první. Tento vztah, největší z milostných příběhů, je udržoval v izolaci od jejich okolí, na okraji reality. Ztrátou Marcela se Irenin svět zhroutil, ale pak objeví neobvyklý způsob, jak s ním být ve spojení, aby mohla žít dál. Román zkoumá, co to znamená být naživu a milovat, a zároveň je příběhem ženy uvězněné v smrtelné intimní utopii.

Hotel DAP. Podle ojedinělého urbanistického konceptu pražského architekta Antonína Engela (1879–1958) ve dvacátých letech vznikla po vnějším okruhu Vítězného náměstí řada neoklasicistních budov: Palác Bajkal, Generální štáb, obytné budovy s pasážemi i areál Českého vysokého učení technického. Po válce sloužil palác Bajkal, přejmenovaný na Kyjev, zejména potřebám Ministerstva národní obrany jako ÚDA – Ústřední dům armády. Po roce 1989 byl palác přejmenován na DAP – Dům armády Praha – a po generální rekonstrukci v roce 2008 slouží DAP nejen potřebám Armády ČR, ale jsou zde poskytovány hotelové služby i širší veřejnosti.

Manuel Vilas (*1962) je španělský spisovatel a básník, autor oceňovaných románů, z nichž mimořádně úspěšný je zejména *Ordese* (2018) pojednávající o vztazích mezi rodiči a dětmi. Je častým přispěvatelem do různých španělských periodik. Vystudoval hispanistiku a dlouhá léta se živil jako gymnaziální učitel. Později působil též jako vysokoškolský pedagog na univerzitě v lowě; dojmy z pobytu ve Spojených státech inspirovaly jeho knihu *América* (2017).

→ ŠVÉDSKO

**Lisa Ridzénová:
Jeřábi táhnou na jih**

Překlad: Linda Kaprová, Host 2025

Čte: Martin Myšička

Boovi Andersonovi v životě zbývají už jen pravidelné návštěvy pečovatelské služby, věrná psí láska a zavařovací sklenice se šátkem dosud vonícím po milované manželce. Víko sklenice už ale jeho revmatické prsty otevřít nedokážou. Čas se krátí a Bo by ještě rád napravit ochladlý vztah se synem. Jenže ten se teď snaží otce připravit i o poslední útěchu v životě – psa Sixtena. Obavy, že přijde o oddaného společníka, ve starém muži vyvolají bouři emocí, která ho nutí ohlédnout se za svým životem, otcovstvím i za tím, jakým způsobem dával najevo lásku. Křehký příběh o touze získat moc nad vlastním osudem.

Arcibiskupský seminář v Praze. V kněžském semináři pražské diecéze se připravují semináristé ke kněžské službě v některé z diecézí České církevní provincie. V dnešní budově v Dejvicích sídlí seminář od roku 1929 s nucenými přestávkami v letech 1939–1945, kdy byl umístěn v Dolních Břežanech, a 1953–1990, kdy působil v Litoměřicích. Do roku 2017 byl seminář součástí Univerzity Karlovy a v současné době úzce spolupracuje s její Katolickou teologickou fakultou. Od roku 2018 existuje jako samostatná církevní právnická osoba, která byla založena Arcibiskupstvím pražským.

Lisa Ridzénová (* 1988) vystudovala sociologii a tvůrčí psaní. Žije v malé vesnici nedaleko švédského Östersundu. Inspiraci k jejímu debutu *Jeřábi táhnou na jih* (2024), jenž byl ve Švédsku vyhlášen knihou roku, jí poskytly objevené záznamy, které o jejím dědečkovi na sklonku jeho života vedla pečovatelská služba.

→ ŠVÝCARSKO

**Joachim B. Schmidt:
Kalmann a spící hora**

Překlad: Marta Eich, Prostor 2024

Čte: Marek Adamczyk

Kalmann má potíže. Nebo by se to tak alespoň mohlo zdát, proč jinak by seděl v centrále FBI ve Washingtonu. Ve skutečnosti chtěl jen navštívit svého amerického otce. Ten ho však nechá na holičkách, a než se Kalmann naděje, sedí opět v letadle mířícím zpátky na zmrzlý a sněhem pokrytý Island. Ale ani na dalekém severu ho nečeká žádný klid a pohoda. Byla spáchána vražda, stopy vedou až do Ameriky a netýkají se ničeho menšího (a příznačnějšího) než studené války. A kdo má tento výbušný případ vyřešit? Nikdo jiný než Kalmann, svérázný, a tak trochu šibnutý samozvaný šerif z vesničky na nejsevernějším cípu ostrova.

Respirium – VŠCHT. V budově B Vysoké školy chemicko-technologické se nacházejí dvě studovny zvané Respirium. Obě nabízejí pohodlné sezení, úložné prostory a dostatek denního světla. Nové Respirium je prosklené a umístěné v zadní části budovy. Vstup vede přes Kloknerův ústav z ulice Zikova. Prostor je menší, útulný a flexibilní. Studenti zde najdou křesla, pohovky a klid k přípravě na výuku. Je to také skvělé místo k odpočinku mezi přednáškami.

Novinář a spisovatel **Joachim B. Schmidt** (* 1981) vyrostl jako syn farmáře ve švýcarském kantonu Graubünden. Během cest po Islandu se do této země natolik zamiloval, že se v roce 2007 natrvalo usadil v Reykjavíku, založil zde rodinu a přijal islandské občanství. Je autorem několika románů a povídek, vede cestovatelský blog a pracuje jako turistický průvodce po Islandu. Děj svých knih často zasazuje do drsné islandské krajiny a nešetří v nich napětím ani černým humorem. Nejínak je tomu v jeho román *Kalmann* (2020, č. 2023) i v jeho pokračování *Kalmann a spící hora* (2023).

→ UKRAJINA

**Tamara Duda:
Dcerka****Překlad: Jiřina Dvořáková, Host 2024**
Čte: Simona Lewandowska

Mladá žena se jednoho dne stěhuje ke své babičce do Doněcku. Tady se najde v kreativní tvorbě — vytváří úchvatné vitráže, lustry a další luxusní výrobky ze skla a navzdory svému prozápadnímu smýšlení dokáže v místním mafiánském prostředí vybudovat úspěšnou firmu. Pak ovšem přichází rok 2014, který celý její svět převrátí vzhůru nohama. Bez váhání se zapojí do skupiny odporu proti proruským separatistům a věčně, mnohdy s překvapující ironií i humorem, sleduje dění kolem sebe i sebe samu. Shání základní vybavení pro vojáky ukrajinské armády, zakládá sbírky a neúnavně pomáhá lidem v nouzi. Nachází nové přátele, je však také svědkem toho, jak se letité sousedské svazky lusknutím prstu změň v krveprolití...

Rekrutační středisko AČR Čechy. Prostřednictvím svých regionálních pracovišť zabezpečuje Rekrutační středisko Čechy nábor do Armády České republiky. Uchazečům o vojenskou službu nebo studium na vojenských školách poskytuje informace o možnostech uplatnění i podmínkách přijetí a výběru a zajišťuje asistenci při vyřizování potřebných náležitostí. Díky portálu doarmady.cz nabízí moderní a bezpečný online náborový proces. Podílí se na pořádání náborových akcí a účastní se veletrhů a besed, kde prezentuje široké spektrum možností profesního uplatnění v ozbrojených silách. Spolupracuje s úřady práce, školami i dalšími partnery a představuje důležitou součást systému obrany a bezpečnosti České republiky.

Tamara Duda (* 1976) je ukrajinská spisovatelka a překladatelka, píše poezii, eseje a povídky. Pochází z Kyjeva, po invazi na východě Ukrajiny v roce 2014 odjela jako dobrovolnice na frontu a s manželem iniciovali sbírku na vybavení pro ukrajinské vojáky. *Dcerka* (2019) je její debutový román, za který získala prestižní Ševčenkovu národní cenu.

→ VELKÁ BRITÁNIE

**Chetna Maroo:
Western Lane****Překlad: Alena Dvořáková, Prostor 2024**
Čte: Antonie Martinec Formanová

Jedenáctiletá Gopi hraje squash od doby, kdy byla dost stará na to, aby mohla držet raketu. Když jí zemře matka, otec ji zapojí do nového tréninkového režimu, který zprvu působí nevinně, ale ukáže se být neobvykle tvrdým, až brutálním. Gopi se začíná postupně vzdalovat svým dvěma sestrám, její život a celý její svět se smrskne výhradně na sport a začne se řídit jeho rytmem: Podání, volej, úder. Na kurtu ale není sama. Je se svým tátou. Je s Gedom, ohromně talentovaným třináctiletým chlapcem. Je s hráči, kteří tu byli před ní. Civilní příběh o dospívání zachycuje obyčejnost s neotřelou krásou. Ukazuje nevinnost a roztodivné způsoby, jakými poznáváme sami sebe i jeden druhého.

Uhelna – VŠCHT. Původní dlouho nevyužívaný prostor uhelny z třicátých let minulého století v jednom z vnitrobloků byl očištěn na industriální základy a proměněn na příjemné místo pro malé přednášky, setkávání a neformální školní aktivity. Dominantou jsou původní betonové sloupy a nová dřevěná vestavba. Prostor si zachoval industriální charakter a zároveň byl přizpůsoben potřebám současné akademické a kulturní komunity. Díky umístění v podzemí je zde nepřímé osvětlení, které vytváří intimnější atmosféru. Uhelna byla v roce 2020 nominována na Českou cenu za architekturu za změnu využití prostoru.

Chetna Maroo je britsko-indická spisovatelka narozená v africké Keni. Od roku 2023 žije v Londýně. Původně se živila jako účetní, po velkém úspěchu svého prvního románu *Western Lane* (2023) se stala spisovatelkou na plný úvazek.

VLTAVA MÁ MŮJ HLAS

*Nechte se unášet literárními
zážitky na vlnách Vltavy!*

Audioknihy | Podcasty | Rozhovory

#umenislyset

Český rozhlas – hlavní mediální partner Noci literatury.

vltava.rozhlas.cz

**BELGRADE BERLIN BRATISLAVA
BRUSSELS BUCHAREST
BUDAPEST CAIRO HANOI
JERUSALEM KYIV LONDON
MADRID MILAN MUNICH
NEW YORK PARIS ROME SEOUL
SOFIA STOCKHOLM TAIPEI
TBILISI TEL AVIV TOKYO
VIENNA WARSAW**

Česká centra jsou institutem veřejné diplomacie
zřízeným Ministerstvem zahraničních věcí ČR.
Jejich hlavním posláním je podpora dobrého
jména Česka ve světě a posilování kulturních
vztahů mezi zeměmi.

**ČESKÁ CENTRA
CZECH CENTRES**

FB Ceskacentra
IG ceskacentra
X Ceska_centra
#CzechCultureWorldwide

Nově otevřeno v Praze 6!

Beseda Ořechovka

Kavárna a klubovna
sportovního areálu
na Macharově náměstí

otevřeno denně
10-20.30 hod.

beseda-orechovka.cz

Stanice 6

Kulturní a volnočasový prostor
s galerií a restaurací v objektu
bývalého Nádraží Bubeneč

otevřeno

pondělí – pátek 14-24 hod.,
víkend 10-24 hod.

stanice6.cz

Zámek Veleslavin

Areál s unikátním parkem jako
místo pro relaxaci, výstavy
a komunitní setkávání

otevřeno

park denně 8-20 hod.,
objekt zámku pondělí – pátek
15-18 hod., víkend 13-18 hod.

zamek-veleslavin.cz

EVROPSKÁ KOMISE
Zastoupení v ČR

Rozhodujte
o dění v Evropě

Zúčastněte se debaty

Poslouchajte Podcast

**Přijďte do interaktivního
centra Zažijte Evropu**

@evropskakomise

facebook.com/EvropskaKomise.cz

@ZEK_Praha

evropska-unie.cz

Muzeum literatury

tady patrně člověk
neplatí za škodné zvíře.

**Oáza příběhů
v roztěkané době**

PŘEDNÁŠKY – VÝSTAVY – WORKSHOPY
KNIHOVNA – BADATELNA – KAVÁRNA SE ZAHRADOU

Památník národního písemnictví
Muzeum literatury

Pelléova 44/22, Praha 6
ÚT-NE od 10 do 18 hodin
www.muzeumliteratury.cz

Nově i s AI
průvodcem
expozicí!

KDO?

Kukátko – malý kapesní dalekohled – ideální pro použití při různých kulturních akcích jako jsou návštěva divadla, koncertu nebo muzikálu.

KukátkOO – malý kapesní spolek – ideální pro milovníky znakového jazyka k použití při různých kulturních akcích jako jsou návštěva divadla, koncertu nebo muzikálu.

Kukátko

K ČEMU?

Jste slyšící a rádi byste zprostředkovali svůj literární text, představení, videoklip, film nebo koncert i lidem, kteří neslyší? Rádi vám pomůžeme.

Jste neslyšící a rádi byste zprostředkovali svoje vystoupení, představení, videoklip nebo film ve znakovém jazyce i slyšícím lidem, kteří mu nerozumí? Rádi vám pomůžeme.

PROČ?

Aby bylo na světě víc radosti a porozumění. Ano, tak jednoduché to je.

KONTAKTY

KukátkOO, z.s.
E-mail: kukatkoo@gmail.com
Rezervace míst na tlumočených akcích: kamkukatkoo@gmail.com
Facebook: Kukatkoo
Instagram: Kukatkoo_umeni
www.kukatkoo.cz

ÚSTAV JAZYKŮ A KOMUNIKACE NESLYŠÍCÍCH (od 2013)

Bakalářský studijní program
Jazyky a komunikace neslyšících

Magisterský studijní program
Čeština v komunikaci neslyšících

Neslyšící, nedoslýchaví a slyšící studenti

Navazující magisterské studium
(2 roky; jednooborové a dvouoborové)

Projekty

Tlumočnická laboratoř

Erasmus+ a další zahraniční výjezdy

Absolventi: tlumočníci, pedagogové, výzkumníci či pracovníci různých profesních a zájmových organizací spolupracujících s neslyšícími lidmi – u nás i v zahraničí

Výuka: lingvistika znakových jazyků, obecná lingvistika, sociolingvistika, psycholingvistika, český znakový jazyk, tlumočení, historie neslyšících, kultura neslyšících, vzdělávání neslyšících, lexikografie znakových jazyků, výzkum...

Tlumočníci

Akce pro veřejnost, Dětská univerzita, Univerzita třetího věku

Podpora neslyšících a nedoslýchavých studentů FF UK (tlumočení, simultánní přepis mluvené češtiny, zápisy, výuka angličtiny...)

Kurzy českého znakového jazyka pro studenty a zaměstnance UK

<http://ujkn.ff.cuni.cz>

ujkn@ff.cuni.cz

SNN

Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR

CZTN

CENTRUM
ZPROSTŘEDKOVÁNÍ
TLUMOČENÍ
NESLYŠÍCÍM

bez
////

hranic
/////

komunikace
////////

Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR zastupuje a podporuje neslyšící a nedoslýchavé občany. Naším posláním je zlepšovat kvalitu života těchto osob a zajistit jim rovnoprávný přístup ke vzdělání, práci a společenskému životu, například prostřednictvím **Centra zprostředkování tlumočení neslyšícím** a dalších sociálních služeb nebo spolkových činností.

Také vydáváme čtvrtletník **Bez hranic komunikace**, který je celý dostupný v českém znakovém jazyce.

PEVNOST

České centrum znakového jazyka, z. ú.

Nabízíme kurzy českého znakového jazyka pro veřejnost i tlumočníky, jazykové poradenství, odborné kurzy o jazyce a komunitě neslyšících.

www.pevnost.com

pevnost@pevnost.com

Česká unie neslyšících, z.ú.

organizace nejen pro neslyšící

Osobám se sluchovým postižením **poskytujeme poradenství** týkající se běžných záležitostí, které by bez naší pomoci nemohli řešit.

Zajišťujeme tlumočení pro neslyšící preferující znakový jazyk.

Zajišťujeme simultánní přepis mluvené řeči pro neslyšící preferující komunikaci v českém jazyce.

MLUVÍCÍ RUCE

Organizujeme kulturní a osvětové akce, kde Vám chceme přiblížit ten náš svět a akce v tom našem světě.

Kontakt:
Česká unie neslyšících, z.ú.

Dlouhá 37, 110 00 Praha 1

www.cun.cz

e-mail: deafunie@cun.cz
SMS: +420 725 865 823

Realizační tým

Vedoucí projektu:

Adriana Krásová

E-mail: krasova@czechcentres.cz

Dramaturgie:

Ondřej Kavalír

E-mail: ondrej.kavalir@labyrinth.net

Média a komunikace:

Petra Příbylová

E-mail: pribylova@czechcentres.cz

Produkce – Praha:

Koordinátorka programu pro neslyšící:

Tamara Kašková

E-mail: kaskova@czechcentres.cz

Sociální síť:

Tamara Kašková, Dana Králíková,

Jan Dlouhý

Email: kaskova@czechcentres.cz

Web:

Martina Tučková, Petr Dočkal

E-mail: tuckova@czechcentres.cz,

dockal@czechcentres.cz

Koordinátorka pro regiony:

Karina Baranová

E-mail: Nocliteratury@czechcentres.cz

Koordinátorka pro dobrovolníky:

Edita Hornová

E-mail: Nocliteratury1@czechcentres.cz

Překlady web:

Zdena Pošvicová

Design:

Agentura GEN

Spoluorganizátoři:

Flanders
State of the Art

Bulhorský
kulturní
institut

EMBASSY OF DENMARK

INSTITUT
FRANÇAIS
Prague

Ambasáid na hÉireann | Poblacht na Seice
Embassy of Ireland | Czech Republic
Velvyslanectví Irsko | Česká republika

ISTITUTO
italiano
DI CULTURA
PRAGA

Embassy of the Republic of Korea

VELVYSLANECTVÍ LITVY
PRAHA

Lisztův institut
Praha

NL Netherlands

GOETHE
INSTITUT

Norské velvyslanectví
Praha

POLSKÝ
INSTITUT
PRAHA

CAMÕES
INSTITUTO
DA COOPERAÇÃO
E DA LÍNGUA
PORTUGAL
MINISTÉRIO DOS NEGÓCIOS ESTRANGEIROS

rakouské kulturní fórum

Slovenský inštitút
CULTURA A
SLOVAKIA
GOOD IDEA

Slovenské
literárne
centrum

REPUBLIC OF SLOVENIA
EMBASSY PRAGUE

Embassy of Sweden
Prague

EMBAJADA
DE ESPAÑA
EN LA REPUBLICA CHECA

cooperación
española

Instituto
Cervantes

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Švýcarské velvyslanectví v České republice

Velvyslanectví Ukrajiny
v České republice

BRITISH
COUNCIL

KH
ER

Organizují:

ČESKÁ CENTRA
CZECH CENTRES

EUNIC
EU National Institutes
for Culture

Spolupořadatelé:

Evropská
komise

Praha 6

Hlavní mediální partner:

Český rozhlas

Partneři:

skip

ACADEMIA
KNHIKUPECTVÍ

SVĚT KNÍHY PRAHA
BOOK WORLD PRAGUE
14.-17. 6. 2020

1 let
KAMPUS
PRAGUE

Ve spolupráci:

LABYRINT

Kukátko

Památník národního písemnictví
Muzeum literatury
Museum of Czech Literature

Za podpory:

PRAHA
6

zase
KAVÁK

VILLA
PELLÉ

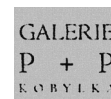
Klubovna

KLUBOVNA

La školou

GALERIE
P + P
KOBYLKA

Písecká Brána

Písecká Brána

KUFŘÍK

VILLA
P651

FAKULTA
ELEKTROTECHNICKÁ
ČVUT V PRAZE

VYSOKÁ ŠKOLA
CHEMICKO-TECHNOLOGICKÁ
V PRAZE

G HMP

ARCIBISKUPSKÝ
SEMINÁŘ PRAHA

SPRÁVA
ŽELEZNIC

volareza
HOTELY • LÁZNĚ • WELLNESS

VILA
LANNA

Noc literatury 2025 – knihy, interpreti, místa čtení

- 1. BELGIE**
Chris de Stoop: Kniha Daniel
Čte: Kryštof Bartoš
Kavárna Zasekávák, Jaselská 246/20
- 2. BULHARSKO**
Georgi Gospodinov: Zahradník a smrt
Čte: Jiří Vyoralék
Villa Pellé, Pelléova 10
- 3. DÁNSKO**
Stine Pilgaard: Metry za vteřinu
Čte: Beáta Kaňoková
Skleněný palác, Náměstí Svobody 728/1
- 4. FRANCIE**
Constance Debré: Love Me Tender
Čte: Tereza Dočkalová
Kafkárna – Centrum pro umění a ekologii,
Buštěhradská 2
- 5. IRSKO**
Sally Rooneyová: Intermezzo
Čte: Denis Šafařík
Kulturní centrum Klubovna, Generála Píky
- 6. ITÁLIE**
Francesca Giannone: Listonoška
Čte: Elizaveta Maximová
Klub a galerie Za školou, Uralská 770/6
- 7. JIŽNÍ KOREA**
Han Kang: Neloučím se navždy
Čte: Lenka Krobotová
Galerie P+P Kobylka, Buštěhradská 951/29
- 8. LITVA**
Dalia Grinkevičiūtė: Litevci u moře Laptėvų
Čte: Simona Babčáková
Vila Lanna, V Sadech 1/1
- 9. MAĎARSKO**
Zsolt Kácsor: Cikánský Mojžíš
Čte: Filip Kaňkovský
Malá vila – Památník národního písemnictví,
Pelléova 70/20
- 10. NĚMECKO**
Elena Fischerová: Paradise Garden
Čte: Anna Kameníková
Muzeum literatury – Památník národního
písemnictví, Pelléova 44/22
- 11. NIZOZEMSKO**
Jente Posthuma: Na co radši nemyslím
Čte: Agáta Kryšťůfková
Rezidence nizozemského velvyslanectví,
Slavičkova 92/10

- 12. NORSKO**
Oliver Lovrenski: Když nám bylo míř
Čte: Josef Trojan
Písecká brána, K Brusce 5/208
- 13. POLSKO**
Wiesław Myśliwski: Ucho jehly
Čte: Viktor Dvořák
Kuffík, Kyjevská 526/4
- 14. PORTUGALSKO**
Rui Zink: Instalace strachu
Čte: Erika Stárková
Laboratoř vysokých napětí – FEL ČVUT, Technická 2
- 15. RAKOUSKO**
Johanna Sebauerová: Mizíme
Čte: Vanda Hybnerová
Masarykův salónek – Dejvické nádraží, Václavkova 169/1
- 16. ROMSKÁ LITERATURA**
Kiba Lumberg: Černý motýl
Čte: Ivana Uhlířová
Bílková vila – Galerie hlavního města Prahy,
Mickiewiczova 233/1
- 17. SLOVENSKO**
Ivana Gibová: Babička©
Čte: Tomáš Dianiška
Institut intermédii při FEL ČVUT, Technická 2
- 18. SLOVINSKO**
Drago Jančar: A láska samotná
Čte: Vladimír Polívka
Villa P651, Pevnostní 651/8
- 19. ŠPANĚLSKO**
Manuel Vilas: Mezi námi
Čte: Gabriela Míčová
Hotel DAP, Vítězné náměstí 684/4
- 20. ŠVÉDSKO**
Lisa Ridžénová: Jeřábi táhnou na jih
Čte: Martin Myšíčka
Arcibiskupský seminář v Praze, Thákurova 3
- 21. ŠVÝCARSKO**
Joachim B. Schmidt: Kalmann a spící hora
Čte: Marek Adamczyk
Respirium – VŠCHT, Zikova 4
- 22. UKRAJINA**
Tamara Duda: Dcerka
Čte: Simona Lewandowska
Rekrutační středisko AČR Čechy, Vítězné náměstí 684/4
- 23. VELKÁ BRITÁNIE**
Chetna Maroo: Western Lane
Čte: Antonie Martinec Formanová
Uhelna – VŠCHT, Technická 5

nocliteratury.cz
FB Nociliteratury
IG noc_literatury